Όσο εμείς οι πολίτες σκύβουμε το κεφάλι και μετέχουμε αδιαμαρτύρητα στο κολασμένο πάρτι της διαφθοράς είναι μάλλον υποκρισία να λέμε «άντε μωρέ οι πολιτικοί, όλοι κλέφτες είναι»

Η διαφθορά δεν έχει ούτε χρώ μα ούτε κόμμα

ΤουΓΙΩΡΓΟΥ ΧΡ. ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΥ

Θέλω λίγο την προσοχή σας. Βασικά θέλω να ξεκαθαρί-σουμε ορισμένα πράγματα. Να τα βάλουμε σε μια σειρά. Να τα δούμε από απόσταση, για να μπο-ρέσουμε να τα εκτιμήσουμε σωστά. Με ψυχραιμία (με ψυχραιμία λέμε, γιατί βλέ-πω κάτι πόδια να κουνιούνται κάτω α-πό το τραπέζι ρυθμικά, με νευρικότητα, και με ρυθμό «έτσι μου 'ρχεται να τα κά-νω λίμπα όλα εδώ μέσα»). Ψυχραιμία και σοβαρότητα συνιστώ. Γιατί αν συ-νεχιστεί αυτή η ιστορία με τα σκάνδα-λα, σε λίγο μας βλέπω όλους να υπο-δυόμαστε τον Δον Κιχώτη που κυνηγούσε α-νεμόμυλους και τον δυστυχή Σάντσο, τον ιπ-ποκόμοτου,να προσπαθεί να τον συμμαζέψει και να μην τα καταφέρνει. Ας αρχίσουμε από τα βασικά λοι-πόν: τι είναι οι πολιτικοί μας; Είναι αλλοδα-ποί, πολίτες αλ-λού κράτους, που περνούσαν τυχαία από εδώ και εί-παν «α, να μια ωραία χώρα, να κάνουμε καμιά καλή μπάζα και μετά να του δί-νουμε στα γρήγορα, γιατί αυτοί είναι και περίεργοι»; Πρόκειται μήπως για εξω-γήινους; Για επισκέπτες από άλλο πλα-νήτη, από αυτούς που αναζητάει κάθε τόσο ο Χαρδαβέλλας; Όχι, ασφαλώς.

Και οι πολιτικοί Έλληνες είναι...Μέλη της ίδιας κοινωνίας στην οποία ανήκουμε όλοι είναι. Έλληνες. Βέροι. Με ό,τι συνεπάγεται αυτό. Με τα καλά του και τα κακά του. Κι επειδή δεν μου αρέσουν οι ισοπεδωτικές αντιλήψεις, και γενικώς πάντα μου δημιουργούσαν μια αποστροφή οι αναφορές που αρχί-ζουν με τη φράση «όλοι είναι...», λέω να θυμίσω σε όσους εξανίστανται για την ποιότητα των πολιτικών της χώρας ότι φέρουν ακριβώς τα ίδια χαρακτηριστι-κά που έχουμε ως κοινωνία. Να το πω πιο απλά: εσύ καλέ μου γιατρέ, που φω-νάζεις για τον κλέφτη πολιτικό, δεν εί-σαι που απαιτείς το φακελάκι από τον συνήθως μη έχοντα ασθενή σου; Κι ε-σύ ακριβέ μου πολεοδόμε, που ωρύεσαι για τους κλέφτες της Βουλής, δεν είσαι που τα παίρνεις κάτω από το τραπέζι σε πρώτη ευκαιρία; Εσύ εφοριακέ, αστυ-νόμε, δικαστή, δικηγόρε, δημόσιε υ-πάλληλε; Έμπορε, επαγγελματία που τρως τον ΦΠΑ; Υδραυλικέ, φαναρτζή, ηλεκτρολόγε που δεν δίνεις απόδειξη; Επιχειρηματία που υπερκοοτολογείς συνειδητά για να τρως τις επιχορηγή-σεις; Που δεν αποδίδεις φόρους κατα-σκευάζοντας ψεύτικα στοιχεία; Τι δια-μαρτύρεσαι λοιπόν;

«Εικόνα σου είμαι κοινωνία και σου μοιάζω»Ο ποιητής το έχει πει ξεκάθαρα. Τό-σο, που δεν επιδέχεται παρερμηνεία: «Εικόνα σου είμαι κοινωνία και σου μοι-άζω». Ισχύει για τους πολιτικούς, ισχύ-ει για όλους. Και για τους δημοσιογρά-φους επιπροσθέτως, που είναι μέρος του συστήματος. Και πολλές φορές κά-νουν ό,τι και οι σουπιές: πετάνε μελάνι για να θολώσουν τα νερά σε ό,τι τους α-φορά και μεταβάλλονται σε εισαγγελείς άτενκτους και σκληρούς - «όλοι οι πολιτικοΐ είναι κλέφτες». Α, ναι; Τότε να διοικήσουν τη χώρα οι δημοσιογράφοι. Να κάνουμε τον Σόμπολο πρωθυπουρ-γό (διατηρώντας και το υπουργείο Δη-μόσιας Τάξης!) και κυβέρνηση το Δ.Σ. της ΕΣΗΕΑ, να πάει η χώρα μπροστά! Να δει άσπρη μέρα. Να επέλθει επιτέ-λους η εθνική ανασυγκρότηση. Αν βέ-βαια τους αφήσουν οι δικαστές. Που κι αυτοί θέλουν να τη διοικήσουν. Τελικά το βλέπω να 'ρχεται: σε λίγο θα σφα-χτούν δημοσιογράφοι με δικαστές για το ποιος πρέπει να αναλάβει τη διακυ-βέρνηση. Άστε τη κάτω (τη χώρα) ρε, δι-κιά μας είναι, τόσες ανακρίσεις κάνα-με. Τόσες έρευνες. Τόσες διώξεις. Χα-μένα θα πάνε όλα αυτά; Όχι, δικιά μας
είναι - εμείς τα γράφουμε (ή τα λέμε) κι

όλας. Είδαμε και πάθαμε να γίνουμε εισαγγελείς. Θα μας πάρετε την μπουκιά

απ' το στόμα; Γελοιότητες...

Με οριζόντια και κάθετη διαστρωμάτωση

Και ανοησίες, ωσαύτως. Αλλά για να τελειώνουμε: η διαφθορά δεν έχει χρωμα ούτε κόμμα. Ούτε ταξικό χαράκτηρα. Έχει οριζόντια και κάθετη διαστρωμάτωση. Ναι, ξέρω, δεν είναι όλοι ίδιοι, δεν είμαστε όλοι ίδιοι. Συμφωνώ. Αλλά ποιος θα το κρίνει αυτό; Ακόμη κι
αυτός που σου λέει «ρε φίλε, μην τα ισοπεδώνεις όλα, εγώ δεν τα έχω πάρει

ποτέ», ΟΚ, δεν τα έχει πάρει, αλλά κά-ποια στιγμή σίγουρα τα έχει δώσει. Στον γιατρό, στον δικαστή, στον έφορο, στον... στον... ήτοι συμμετείχε. Διότι είναι κα-νόνας: από τη στιγμή που υπάρχει κά-ποιος να τα πάρει, θα υπάρχει ένας του-λάχιστον που θα τα δώσει - ακόμη και την κλήση που πήρες και την πάσαρες να στη σβήσουν, κι αυτό διαφθορά εί-ναι, το 'χεις αναλογιστεί; Συμπερασματικά: αν θέλουμε να αλλάξουν οι πολι-τικοί, να βλέπουν το δημόσιο χρήμα και να το έχουν όπως οι αρχαίοι τα ξόανα στους ναούς - προσκύνημα ιερό και ό-σιο - πρέπει να αλλάξουμε πρώτα εμείς. Το κάθε «όχι» που θα πούμε στον επίορκο που θέλει λάδωμα για να κάνει τη δουλειά του, ας είναι η αρχή. Και μετά βλέ-πουμε πώς θα πάμε στα παρακάτω, στο επόμενο στάδιο. Όσο σκύβουμε το κε-φάλι και μετέχουμε αδιαμαρτύρητα στο κολασμένο πάρτι της διαφθοράς που γί-νεται παντού, είναι μάλλον υποκρισία και φαρισαϊσμός να λέμε «άντε μωρέ οι πολιτικοί, όλοι κλέφτες είναι». Έγινα κατανοητός;